

BŐSÉGBEN ÉLJ!

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 01. 21.

Hálát adunk drága mennyei Atyám, hogy megáldottál bennünket a Krisztusban, minden mennyei áldással. Köszönjük, hogy a Te áldottaid vagyunk, és segíthetünk a rászorulókon. Adhatunk alamizsnát azoknak, akiknek semmijük sincs. Dicsérünk, és magasztalunk Téged, Uram. Áldjuk a Te Szent nevedet. Köszönjük a szellemi táplálékot, amit mára elkészítettél.

Köszönjük Uram a növekedést, a létszámbeli növekedést, a szellembeli növekedést, és hálát adunk Atyám, hogy Te gondoskodsz a nagyobb teremről, az elhelyezésről. Minden dicsőséget Uram neked adunk. Szent Vérral befedezett ez a gyülekezet. Köszönjük Uram, hogy a Szent Vér oltalma alatt élhetünk, megigazultan és tisztán.

Hálát adunk Atyám, hogy a Szent Szellemed a mai napon is munkálkodik. Jelek, csodák, gyógyulások, szabadulások történnek. Fájdalmak múlnak el, gyulladások szűnnek meg. Megújulnak a szívek. Szívben van gyógyító kenet, köszönjük neked ezt Uram. Minden dicsőséget neked adunk.

Köszönjük az egységet. A halló füleket, a látó szemeket, a nyitott szíveket. Köszönjük Uram a megértés, kijelentés és bölcsesség szellemét. Hálát adunk, hogy egyre emelsz bennünket színtről-színtré. Köszönjük a növekedő kegyelmedet felettünk. Minden dicsőség Urunk a Tied, mennyen és földön. Az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat, és buzdítsd arra, hogy bőségben élj! Hallelúja! Szeretettel köszöntünk benneteket! Örülünk, hogy nagy számban jelentetek meg a mai napon.

Van egy *Házasság Hete* weboldal, és ott egyrészt arra kapacitálják a különböző közösségeket, hogy tartsanak a házasságokkal kapcsolatos programokat, a házaspárok pedig ezen a héten különösen fejezzék ki egymás iránti *szeretetüket*. És vannak olyan gyülekezetek, ahol házaspáros vacsora estét rendeznek. Gyakorlatilag ezzel a vacsorával egymás *nagyrabecsülését* lehetne kifejezni. Dicsőség az Úrnak.

Elérkeztünk a **GAZDAGSÁG LELŐHELYE** című sorozatunk 17. és egyben utolsó részéhez. A mai tanítás címe: *Bőségben élni!* Ez az egész sorozat az *áldásodat* volt hivatott szolgálni. Korábban is megfogalmazódott az, hogy nem úgy kell nézni erre a tanítássorozatra, mint a gazdag ifjú, aki azt hitte, hogy Jézus el akarja venni a vagyonát. Jézus mutatott egy *kiváló utat*, hogy hogyan helyezhetünk *betéteket* a mennyei folyószámlára, hogyan *kamatozik*, és hogyan *vehetjük ki*. A banki kivétről tanultunk az elmúlt három héten.

Lehetősége van mindenkinek ezt ismét meghallgatni vagy olvasni, mert az interneten hozzáférhető. A tervem az, ahogy az időm engedi, hogy a 17 anyagot egy fájlba összegyűroem, és akkor igazából egy kis könyv lesz belőle.

Hálát adunk a nyitott szívetekért, hogy ezt a tanítást, ami néha emésztős volt, befogadtátok. Hallani pástortársaktól olyanokat, hogy bizonyos témákat, legyen az vérszövetség vagy királyság, egyszerűen nem nyitott rá a szívük, és nem fogadják be. Egyszerűen visszapattan.

Tehát ez azt jelenti, hogy egy bizonyos szintre az Úr felhozott benneteket, mert azt hiszem, hogy minden zökkenő nélkül mindenki vette a tanítást. S ezt köszönjük az Úrnak! Olvassuk el elsőként:

2Korinthus 9,6-10

Azt mondom pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerúségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,

Amint meg van írva: Szórt, adott a szegényeknek; az Ő igazsága örökké megmarad.

Aki pedig magot szolgáltat a magvetőnek, kenyeret is szolgáltat eleségül, és megsokasítja a vetéseket, és megnöveli megigazultságotok gyümölcseit. Ámen!

Így működik Isten *gazdasági rendszere*. De hogy nagyobb legyen a rálátásotok, ezt elolvassuk különböző fordításokból is.

2Korinthus 9,8 (Bővített)

És Isten meg tudja tenni, hogy minden kegyelem, minden kegyeltség, és földi áldás bőségben jöjjön hozzátok azért, hogy mindig, mindenkor, minden körülmények között, és akármilyen szükség esetében, önállóak legyetek, elegendővel rendelkezvén ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre, segélyre és támogatásra, és bőségben, felszerelkezvén, felöltvén minden jó cselekedetre, és szeretetadományra.

Veszünk egy másik fordítást:

És Isten képes minden kegyelmét minden jóindulatát, és földi áldását, bőségesen rátok árasztani, hogy mindig, és minden körülmények között, és mindenben önállóak legyetek, bármire van is szükségetek, hogy elegendő javatok legyen ahhoz, hogy ne szoruljatok segítségre, vagy támogatásra, és bőven teljen minden jó tette, és bőkezű adománya. Ámen!

A közbevetőleg elmondom, hogy pár nappal ezelőtt tudomásomra jutott, hogy van egy ságvári nagycsalád, ahol a gyerekeknek nem tudnak enni adni. Ez nagyon szívszorogató, azt hiszem mindannyiunk számára. A napi kenyéradag 4 kg lenne, a mennyiséget szeretném ezzel érzékeltetni.

Mivel gyülekezet megáldotta a pásztor, így a pásztor most tudott hozni egy kis élelmiszeradományt a számukra. Azért említem meg ezt, hogyha valakinek a szívét fölindítja az Úr, a jövő héten is van erre még lehetőség (szántóföld). Mert az Ige is ugye erre utal, hogy tudjunk *áldássá válni* mások számára.

Visszatérve a felolvasott Igéhez. Miközben vidáman és *nagylelkűen adakozol*, Isten minden *áldását* hozzád *irányítja*. Azt akarja ugyanis, hogy képes legyél *adni* a szükségben levőknek. Az adakozás érdekében *megszaporítja* a bevételi *forrásunkat*. Hallelúja!

Márk 4,14-20

A magvető az Igét hinti.

Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívükbe vetett Igét.

És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják

De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit. Ámen!

Itt a magvető példázatában Jézus Isten *Igéről* és a földnek a *minőségéről* tanít. Mert egy jó magot, ha *jó földbe* vetünk, akkor több lesz a *hozam*. Ha ugyanolyan jó magot gyengébb minőségű földbe vetünk, kevesebb lesz a hozam. Tehát célszerű *megvizsgálni* a szántóföldet, ahova fogjuk vetni a magjainkat – többek között az adományainkat –, hogy milyen föld az.

Az Úrtól van? Az *Úr mutatta* azt? A Szent Szellem mutatta azt a vetési lehetőséget? Mert akkor biztos vagyok benne, hogy az egy *jó termőképességű szántóföld*. Ha viszont nem az Úr mutatta, hanem csak mi gondoltuk ki, akkor nem lesz olyan mértékű a hozam. Ezt én így látom.

A *hit* kapcsán az uralkodó *szabály* az, hogy a hit *hallásból* származik. Azt hiszem, hogy ezt már kívülről fújja mindenki. Az *Igére épülő* cselekvés az *eredményeket* szül. Nekünk is olyan *gyorsan* kellene engedelmesskednünk az Igének, mint ahogy teszik az emberek, amikor

meghallgatják a jogtanácsosnak a véleményét, az orvosnak az intését, útmutatását, az ügyvédnek a tanácsait, és azokat elfogadják. Nekünk pedig az *Igére*, illetve a Szent *Szellem* vezetésére kellene *hallgatnunk*.

Függetlenül a körülményektől, azt kell *tennünk*, amit az *Ige mond*, mert az visz bennünket *győzelemre*. Hinnünk kell, hogy az *Ige igazság*. És ha ezt az igazságot *megcselekedjük*, akkor az *hitet fog teremni*.

A hit helye a *szív*. Az Igének le kell csusszanni a *szívünk mélyére*. A *működő hit* képes *aktivizálni* a szellemi törvényeket, és ez által jön *valóságba* az, amit szeretnénk elérni. Isten Igéje mag. Az *elvetett* mag megteszi a dolgát. Meghozza a *termést*, gyümölcsöt terem, 30-60-100 annyit, a *hitünk* mértékének a függvényében, illetve a *földnek* a minőségétől függően.

Ahhoz, hogy gyümölcsöt tudjon *teremni* az Ige, az Igének be kell *hatolni* a szívünkbe. De mi történik? Ahogy az Ige bejut az emberek szívébe, az *ellenség* azonnal ott terem, hogy *kilopja* onnan a magot. Mert ha a mag *gyökeret ver*, akkor a hívő az ellenséget le tudja *győzni*.

Ebből a részből derült fény arra, hogy az *Ige helye* a szív. Vannak esetek, amikor nincs konkrétan megfogalmazva így, mint például, hogy az Ige helye a szív. De az Igének az *értelméből* világosan kiderül, mert az ördög azért jön, hogy a szívből kilopja. Sok esetben az Ige *értelme ad világosságot* a számunkra bizonyos dolgokról.

Mint például a múlt héten, megtudtuk, hogy mi az a *kijelentés*. Bepillantás a kulisszák mögé, bepillantás a függöny mögé, bepillantás a fazékba, mert a fedőn keresztül nem lehet látni, hogy mi van benne. A kijelentés felfed valamit.

Isten *felfed* valamit a kijelentés során a számunkra, amit addig nem tudtunk. Egy olyan *ismeretet* hoz, aminek addig nem voltunk a birtokában. Nem szerencsés halottnak tetetni magunkat az ördöggel szemben, mert nem fog elmenekülni tőlünk.

Mikor fog elmenekülni? Ahogy a Jakab 4,7 írja, hogy *állj ellen* az ördögnek, és *elfut* tőled. Ez a struccpolitika jelen esetben nem eredményes. Olvassuk tovább ugyanitt a 24-es verset.

Márk 4,24

És monda nékik: Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannak mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok. Ámen!

A *halló fülű* embereknek, azt mondja az Írás, hogy még *több áldás* kerül a birtokába, mert *nagyobb kijelentéssel* bírnak. Fontos a halló fül, a látó szem, a nyitott szív.

Márk 4,26-29

És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe.

És alszik és fölkel, éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen.

Mert magától terem a föld, először fűvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászbán.

Mihelyt pedig a gabona arravaló, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett.

Az *aratásnak* meg van az *ideje*. Aki foglalkozott a mezőgazdaság területén ilyen tevékenységgel, tehát gabonatermesztéssel, az tudja, hogy ha a kalász egy bizonyos érettségi fokra jut, akkor azt le kell aratni, mert különben az időjárás, meg a viharok hatására a fej lehajlik, és kihullik a szem. Tehát ha *vetettünk*, azt le is kell *aratnunk*.

Aratás nélkül nem tudunk bővülni. Ha valaki vet, de *nem aratja le*, azt mondják rá, hogy ez az ember a *szélnek vetett*. Mert a szél ki fogja rázni a gabonafejből a magokat. De nemcsak gabonára igaz, hanem minden másra is. A napraforgóra és bármi másra.

Mert Isten törvénye úgy működik, hogy a növény – ha nem szedjük le időben – akkor a saját *magját szétszórja* azért, hogy jövőre ismét tudjon szaporodni, sokasodni. Tehát hiába fizet valaki tizedet, és hiába adakozó, ha *nem arat*.

Azt is jó tudni, hogy a tudatlanság, az *igei ismeret hiánya gátolja* az ő életében Isten *kegyelmének* az áradását és a növekedését. Ezáltal nem tud nagyobb szintre jutni, vagy csak nagyon keservesen tud előbbre jutni az anyagi területen is.

Egy kis *összefoglaló* következik, az elmúlt 16 tanításból. Kértem az Úr bölcsességét, és a lényeglátását, hogy mi kerüljön bele. Először is olvassuk el:

3János 1,2

Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.

Itt a *lélek gyarapodásáról* tanultunk annak idején. Ez az Ige vonatkozik a *bővölkedésre* is. Mégpedig a szellemi, lelki, és fizikai bővölkedésre. Itt különösen az *elme jólétét* emeltük ki, ami gyakorlatilag úgy érhető el, hogy a hívő a *gondolkodását megújítja* Isten Igéjével.

Nem lehetsz *egészségesebb* és *gazdagabb* annál, mint amilyen egészséges és gazdag a lelked, azaz a *gondolatvilágod*. Nekünk olyan *látásunknak* kellene lenni, amint *Isten lát* bennünket a *megváltás művén* keresztül. Az Ige tükrében.

Adott az Úr egy világosságot, s ezt szeretném veletek is megosztani és felhívni a figyelmeteket, hogy sok esetben a keresztények a következő pontnál *buknak el*. Megteszik a megvallásaikat, de *nem látják* magukat abban a helyzetben, hová *szeretnének elérni*. Legyen az bővölkedés, legyen az gyógyulás. Ilyenkor a csonka vágányra szaladnak.

Olvassuk el az útmutatást az *Ige felhasználásához*.

Példabeszédek 4,20-22

Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség. Ámen!

Itt olvasható az *útmutató* az Ige felhasználásához. Ha veszel egy készüléket, kapsz hozzá útmutatót. Ha nem olvasod át rendesen, akkor csak a fele funkciót tudod majd használni, mert nem értesz hozzá. Ha szeretnéd ennek a gépnek az *összes funkcióját* kihasználni, akkor el kell *olvasnod* az egész útmutatást, be kell *gyakorolnod*.

Úgy, ahogy a katonaságnál, éjszaka bármikor felébresztették a katonát, össze kellett tudni rakni a puskáját. Ezt *gyakoroltatták* velük. Ez egy *fontos* dolog egyébként, mert ha valami rajtaütés jönne, vagy pánikhelyzet lenne, akkor is tudja, hogy azt a fegyvert hogyan kell összerakni, használni. Vagy sötétben, csukott szemmel is tudja használni, működtetni.

Van itt *négy* fontos szempont.

1./ Azt mondja, hogy a Szavaimra összpontosíts. Az egész lényünkkel *Isten Igéjére* szükséges, hogy *összpontosítsunk*.

2./ Az Igére hajtsd a füledet. *Hallgatni* kell az Igét. Ha valakinek mondjuk gyógyulásra van szüksége, akkor nyugodtan felmondhatja a szívéhez szóló gyógyulós Igét, aztán tegye be a CD-be, és *hallgassa*.

3./ Ne távozzon el a *szemeidtől*. Ez az a pont, ahol a keresztények *elvélik*. De Isten gyújtott világosságot, s a világosság úgy szól, hogy a *tekintetedet* soha ne vedd le az Igéről.

4./ *Tartsd meg* a szívedben. Az imént beszéltünk erről a magvetés példázata kapcsán, hogy jön az *ellenség*, és a szívünkbe elvetett Igét ki akarja *gyomlálni*. Ne engedd meg neki! Ne arra figyelj, hogy mit mondanak mások az Igéről, vagy a szolgálatról, vagy a pásztorokról. Nem ez a lényeg. Te magad le tudod ellenőrizni, hogy az a hely, ahova jársz, az igei, igaz, tiszta és követhető.

Térjünk vissza a harmadik ponthoz, hogy *ne távozzon el a szemeidtől* Isten Igéje, Isten Beszéde. Nekünk mindannyiunknak, keresztényeknek Isten *ígérete* szerint kellene *látni* az anyagi *helyzetünket*. Isten Igéje pedig azt mondja, hogy *megáldott* már bennünket minden mennyei áldással, a Krisztusban. *Múlt* idő. Meg vagyunk áldva. Hallelúja!

Ha *szegénynek* látod magad, akkor az abból fakad, hogy *eltávozott az Ige* a szemed elől. *Levetted* a szemed az *Igéről*. Ezt vonatkoztathatjuk a gyógyulásra is. Mert sok esetben a láthatók olyan erőteljesek – a tünet, a fájdalom –, hogy a *figyelmünket elvonja* az Igéről.

De vissza kell térnünk az Igéhez. Az Igére kell tekintenünk, az Ige szerint kell látni magunkat, függetlenül, hogy mi a jelenség, mi a tünet. Mert a kereszten a munka elvégeztetett, s ez megváltást hozott a számunkra a betegség alól, a szegénység alól. Dicsőség Istennek!

Gyógyul a szív! Van rá jelentkező? Hallelúja! Tudja az Úr, kinek mire van szüksége.

Fordulópont akkor jön el az életünkben, ha elkezdjük magunkat gazdagnak látni az Ige tükrében. Nem a bankszámlánk, vagy a pénztárca alapján, hanem az Ige tükrében kell magunkat gazdagnak látni. Utána jön majd a valóságba. Ezt a lépést nem szabad kihagyni.

A megváltások fontosak, nagyon fontosak, de a látásunknak is meg kell lenni mellette. Az igei látásunknak. A megváltásokon túl, folyamatosan győztesnek kell látni magadat. Akár anyagi területen, akár gyógyulás területén, akár házasság területén, bármilyen területen.

Kell a megváltás. Valld is meg, hogy győztes vagyok Krisztusban, mert az Ige is ezt mondja, továbbá mindenre van erőm a Krisztusban, de lásd is magad ilyennek!

Ahogy az Úr ezt a részt megvilágította, eszembe jutott az a testvérnőnk, aki azt szokta emlegetni, hogy rongyosra imádkozta az imakönyveit, de javulás nem történt a fizikai állapotában. És akkor úgy gondoltam, hogy nem kapcsolt hozzá hitet. Ez is lehet, de a másik okot itt rejlik a most olvasott Igében, hogy tekintetét levette az Igéről, a kereszten bevégzett munkáról és az ő fizikai állapotára tekintett.

Ez egy másik összetevője annak, hogy miért nem jött valóságba az ő életében a gyógyulás. Ezzel nyomatékosítani szeretném azt, hogy nagyon fontos az, hogy mi miképpen látjuk magunkat. Milyen helyzetben látjuk magunkat. Érthető, hogy ez mennyire fontos?

A megváltás kell, de utána látunk is kell magunkat úgy, ahogy Isten lát. Jézus Krisztus a kereszten volt, elvégezte a munkát. Ő az „ékszereit” az ízületeiben hordozta, azt a három nagy szöveget. Ez a szeretetnek a kifejezése volt.

Hallottam egy történetet, ha valakinek szeretnétek a megváltást szemléletesen elmondani, hogy mi az, megosztom veletek. A megváltásban hogyan nyilvánul meg a szeretet. A következő eset nagyon jól mutatja ezt.

Nagyon messze történt tőlünk, a földnek a másik részén. Télen két ember utazott autóval, mínusz 20 fokban. Egy híd közelében haladtak el, amikor az utas azt mondta a sofőrnek: Állj meg, én gyereksírást hallok! – Ugyan már! Mínusz 20 fokban? – De csak állj meg!

Visszatolatott, letekerte az ablakot, és nagyon vékonyan hallotta a gyereksírást. És mentek a hang után. A hang a híd alól jött. Egy nagyon szomorú helyzet tárult ott a szemük elé. Egy anyuka ott szülte meg a kisfiát, és hogy a gyermeke ne fagyjon meg, az összes ruháját leszedte magáról, és a babát becsavarta. De az anyuka nem élte túl.

Ez az a szeretet, amit az anyuka megtett a gyermekért, hogy életbe maradjon. És a kereszten ez a szeretet nyilvánul meg, hogy Jézus életét adta azért, hogy mi élhessünk az Ő elfogadása által. Mert így nyerhetjük ez az örök életet.

Természetesen, amikor ez a fiú felnőtt, akkor visszakerült erre a helyre, és kérte, hogy mutassák meg neki, hogy hol találták meg őt. Ott volt a híd alatt elhantolva az édesanyja. Ő meg levette a zakóját, és rátette a sírra, köszönetképpen.

Azt hiszem, hogy egy kívülállónak könnyebben érthető, ha ezt az esetet elmondod, hogy az anyuka úgy mentette meg az újszülött fiának az életét, hogy az övét feláldozta. A csecsemő megmaradt, mert be volt pólyálva abba a kevés ruhába, ami volt az anyukának.

Kétféle gazdasági rendszer létezik. A világi gazdasági rendszer, amiben a földi emberek élnek, és az Isten gazdasági rendszere, Isten királyságának a rendszere, amire nem hat a földi válság, és nem hat az infláció.

Isten szeretné, ha az Ő népe ne a világ gazdasági rendszere szerint működjön, hanem Isten királysága szerint. Azt is leszögeztük, hogy a szegénység átok, nem Istentől van, a bővölködés pedig áldás, és ez Isten akarata minden teremtménye számára, ugyanúgy, ahogy a gyógyulás.

A mi drága mennyei Atyánk, Krisztus által megerősítette a szövetséget – mert az újszövetségen az Úr Jézus Krisztus Szent Vére a pecsét –, s ez a szövetség az ellátásunk alapja.

Nagyon izgalmas lenne egyszer a *szövetségbe* elmélyedni. Van egy könyvünk, a *Vérszövetség*, ez már ad ízelítőt ehhez. És igazából ez a vérszövetség nagyon jó a házassághoz témaköréhez is. Mert a házasság is egy szövetség.

Azt hiszem, hogy elmondhatjuk, hogy minden hívőnek van *mennyei folyószámlája*, akkor is, ha nem tudja. De mostantól már tudomása van róla. Ha valamikor valakinek *adakoztál*, segítettél, vagy különböző módokon *támogattál* valamilyen szolgálatot, akkor az erre fordított összeg az *nem kidobott* pénz az ablakon.

Hanem a befektetésed gyűlik a *mennyei folyószámlán* és *kamatozik*. Egy biztos, hogy a *legjobb hozam* úgy érhető el, hogy a *legjobb magot* a *legjobb földbe* vetjük. Végigvettük részletesen, hogy a mennyei folyószámlára hogyan *helyezhetiünk el* betéteket.

Az egyik volt a *tized*, a másik csoport az *adakozás*. Ez utóbbiba tartozik a *szegényeknek* való adakozás, az *Evangéliumba* való befektetés, Isten *dicsőítéseként* való adakozás. Az Úr adott egy kis kiegyesítőt, ezt szeretném most veletek megosztani.

A szegényeknek való adakozás, az más néven *alamizsna*. A 13-i pesti tanításban is hallhattunk erről egy fél mondatot, hogy van alamizsna, és ez egy külön kategória. *Alamizsna* szóra a görög a következő szavakat adja: szánalom, könyörületesség, részvétel, jótékonyosság, és adomány. Tehát egy könyöradomány egy segítő könyörületesség azok felé, akik bajban vannak.

Az igezámokat csak elsorolom: Apostolok Cselekedetei 3,3 versében, a sánta ott volt az Ékes kapu előtt, és alamizsnáért tartotta a kezét. Apostolok Cselekedetei 9,36-ban szerepel egy Tábita nőtanítvány, aki nagyon sok jó cselekedetet tett, és bőkezűen adott alamizsnát.

Apostolok Cselekedetei 10,4-ben Kornélius imái és alamizsnái felszálltak Isten trónja elé, így írja a Biblia. Azaz úgy is mondhatjuk, hogy Isten *figyeli*, illetve *számon tartja* az adományainkat, vetéseinket.

Most viszont olvassuk el a Lukács Evangéliumból... Nem emlékszem, hogy ezt olvastuk volna. Ez valójában rávilágít a mennyei folyószámlára. Amikor *erszényt* hallasz a szövegben, az Igében, akkor ez rávilágít, ráutal a *mennyei folyószámlára*.

Lukács 12,33-34

Adjátok el amitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak olyan erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti.

Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. Ámen!

Ez egy *kifogyhatatlan* kincstár, vagyon – a görög ezt így fogalmazza meg. Ez az Ige utal a *mennyei folyószámlánkra*. Ha *vetünk*, akkor a mennyei *folyószámlára* kerül, és ott *kamatozik*.

A második befektetési mód volt az Evangéliumra való befektetés, ami az Örömhírnek a terjedését szolgálja. Több szolgálónak a hite abban van kiárasztva, hogy a kétkezi munkán kívül van *más forrás* is. Ugyanis élnek Istennek engedelmes emberei, akiket Ő csatornaként használ. A múlt héten is érintettük ezt a dolgot, de most jobban előjött.

1Korinthus 12,28

És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul, azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit. Ámen!

Ha valaki szeretne ebben jobban elmélyedni, akkor ajánlom figyelmébe a Kenneth Haginnek a *Szolgálati ajándékok* című könyvét. Ott elemzi az elhívásokat.

A régebbi fordításban *gyámolok*, *kormányok* szerepelnek a „segítők, vezetők” helyett. Ezek gyakorlatilag *szolgálati elhívások* a szolgálatok anyagi *támogatására*.

Kicsit szokatlan megfogalmazás, de a *gyámol* a görögben azt jelenti, hogy *segítségnyújtás*, pártfogás. A *kormány* pedig, hogy *vezetés*, irányítás, kormányzás.

Hasonlóan, mint egy révkalauz, aki a hajót beviszi a kikötőbe, egy bizonyos keskeny biztonságos ösvényen. Mert zátonyok vannak jobbról, ballról. A révkalauz tudja, hogyan lehet

biztonságosan bejutni. Ezek a segítő szolgálatok (gyámolok, kormányok) a szolgálatokat *anyagilag* igazgatják, *finanszírozzák* és kezelik. Segítik és *menedzselik*.

Nem mindenki teszi ugyan első helyre az ilyen fajta elhívását, vannak, akik inkább a saját vállalkozásukat igyekeznek felpörgetni. Az újszövetségben ezt úgy is fogalmazhatjuk, hogy ez egy *segítő szolgálatba* tartozó kategória. A segítő szolgálatba sok minden beletartozik.

Ez a terület az újszövetségben nincs még kellően kiforrt állapotban. Pedig ez a fajta szolgálat is legalább annyira *fontos* a maga nemében, mint a pulpitus mögött a prédikátorok. Van egy buszsofőr, de nincs busza, akkor nincs tömegközlekedés. Ha van sofőr, van busz, de nincs benne üzemanyag, megint csak nincs tömegközlekedés. Tehát a *feltételeknek* együtt kell állni ahhoz, hogy működjön valami.

A földi befektetéshez az emberek elmennek pénzügyi tanácsadóhoz, vagy részvényügynökhöz, hogy a segítségüket kérjék, hogy a pénzüket meg tudják forgatni. Ha valaki az Evangéliumba szeretne befektetni, akkor neki teljesen más irányba kell indulnia.

Kell neki keresni egy *szolgálatot*, hogy azt tudja *menedzselni*. Így kerül az ő *befektetett* összege a *mennyei folyószámlára*. Ha a *helyükre* kerülnek a gyámolok és kormányok, akkor gyakorlatilag a szolgálat pénzügyei *nem a prédikátor vállát nyomják*. A támogatás *felszabadítja* a prédikátort a szolgálatra, és ő az *elhívására* tud összpontosítani. Mert az Isten elhívottjának a *fő feladata* az Ige tanulmányozása, felkészülés és a *szolgálat*.

A harmadik befektetési mód, Isten dicsőítéseként való adakozás. Erre most külön nem kívánok kitérni, annak idején foglalkoztunk ezzel. Viszont emlékezésképpen megemlíteném, hogy a Galata 5,6 azt írja, hogy a hit *kizárólag szeretet által* tud működni, munkálkodni. És az igaz a *gyarapodásra* is.

Tehát ha szeretnénk *gyarapodóak* lenni, akkor *szeretetben* kell járnunk. Hasonlóképpen, ha szeretnénk *egészségesek* lenni, akkor *szeretetben* kell járnunk. Mert a *hit* minden területen kell, hogy működjön.

Azt is már megtanultuk, hogy az *elvetett mag tudja a dolgát*, ezért áraszd ki ebben a hitedet. Hogy a mag, amit korábban *elvetettél*, vagy még régebben, vagy a napokban, az meg fogja hozni a *gyümölcsét*.

A végén elérkeztünk a *banki kivételhez*. Egyrészt a *tized megnyitja* a menny ablakait, és *áldásözön* zúdul a tizedfizetőre, csak hittel tegye a tizedfizetést. Másrészt az *adakozás* által befektetett összeghez pedig három módon lehet hozzájutni, *kivenni*:

1./ *Megegyezés ereje* által, a Máté 18,19 alapján. *Egy akaraton* kérnek és az megvan. Mert azt olvassuk az egyik ószövetségi igében, hogy *egy* megfutamít ezret, *kettő* pedig tízezret. Ha van egy hatalmas probléma egy településen, hány ember kell annak a problémának a megszüntetéséhez? Elég kettő, mert azt mondja az Ige, akik *egy akaraton* imádkoznak, az megvan nekik.

2./ *Megvallás ereje*, amely módon vehetünk ki a mennyei folyószámláról.

Márk 11,23

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Világosan elmondja, hogy *meglesz* néki, amit *mondott* és *látja*. Tehát ide bele kell tenni, a *látást*. Hogy mondom, *vallom* és a szellemi szememmel *látom*. Nagyon hasznos ilyenkor a *képzelőerő*.

3./ A harmadik kivételi mód, az *elvárt hit*. Erről tanítottunk a legutóbb. Hallelúja!

Dicsőség az Úrnak! Köszönjük Uram, hogy szolgálhatunk. Szolgálhatunk Téged, szolgálhatunk a szentek között, a helyi gyülekezetben, mind pedig az internet jóvoltából a távolabb élők felé. És hisszük, hogy ez a tanítássorozat nagy áldást jelent a hallgatóság számára. Ámen.

Járj abban a bőségben, amit a Krisztus megszerzett neked a kereszten. Megdorgáljuk Jézus nevében a hamis tüneteket, megparancsoljuk a testnek, hogy nyissa meg a fülét, hallja meg az

Igét, hogy Krisztus sebeiben gyógyulást nyert, és vesse le a hamis tüneteket, és öltözze magára az Úr Jézus Krisztusban kapott szent egészséget, a Jézus Krisztus Szent nevében.

Növekedést szólunk az életetek felett! Járj az áldások teljességében, bőségben, győzelemben, amiket Jézusban kaptál, az egységet, békességet árasztjuk ki az otthonotok felett, a Jézus Krisztus Szent nevében. Minden dicsőséget Uram néked adunk. Kizárólag Jézus erejét, életét engedjük meg, hogy áradjon, minden mást leállítunk a Jézus nevében.

Összefoglaló az előző vasárnapi tanításból: Az Ószövetségben, ha valaki *elvétt* valamit, *büntetés* járt érte. Az Újszövetségben *nincs büntetés*, mert Krisztusban *megbocsáttatott* és a Szent Vér ezt *elmosta*. Tehát a két szövetség között van különbség.

Nem bocsátható meg Jézus Krisztusnak a *visszautasítása* és a Szent Szellemnek a *káromlása*. Az Ószövetség *érvényét* veszítette, amikor Jézus *betöltötte* az ószövetségi törvényeket. És gyakorlatilag az Apostolok cselekedeteitől kezdve egy *teljesen más időszámításban* vagyunk. Ez a gyülekezeti kor, a *kegyelem korszaka*.

Előjárónk nagyon figyel, hogy a *kegyelem hirdetői* hogyan növekednek, és akik *visszautasítják* a kegyelem tanításokat, azok meg hogyan mennek lefelé. Ez megmutatja, hogy melyik a helyes irány.

A Zsoltár 95,7-ben levő Ige előre vetíti nekünk azt, hogy az Újszövetségben a Szent Szellem *hangjára* kell figyelmeznünk. Ma Isten a Szellemén keresztül tud szólni.

Akik *visszafordulnak* az Ószövetséghez, azok gyakorlatilag *leállítják* saját szellemük *növekedését*. Maradjatok *hit-üzemmódban*! A *gyógyulást* nem keresni kell, mert Krisztus *megszerezte*. Nekünk csak *el kell fogadni*.

Nagyon fontosak a *megvallások*, sokszor hallottátok már. Amikor saját magad *vallod meg* az Igét, akkor visszakerül a *füledbe*, az *elméd megújul* és így az elme – ha netán holtvágányon haladt –, vissza tud térni a fővágányra. Tehát a megvallásnak ilyen előnye is van.

A gyermekek és unokák felett rendszeresen megvallhatjátok a János 6,45 alapján: Ez a gyermek *Istentől tanítottatott*!

A *döntés* fontos! Sok esetben Isten azért nem tud *mellénk állni*, mert nem hozzuk meg a döntést. Csak *hezitálunk*, hogy melyik irányba lépünk. Nekünk ki kell *nyilvánítani*, mely úton akarunk haladni.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.